

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Бургас, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Яница С. Събева Ченалова

при участието на секретаря Елена П. Г.а
в присъствието на прокурора Л. Г. П.
като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Наказателно дело за възобновяване № 20232000600270 по описа за 2023 година

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е по искане на осъдено лице за престъпление от общ характер за възобновяване на наказателно дело.

С подаденото искане за възобновяване на наказателно дело, на основание чл.422, ал.1, т.5, вр. с чл.348, ал.1, т.1 от НПК, осъденият Г. Ж. П., чрез своя защитник - адв. П. Д. от АК - Бургас твърди, че при постановяване на присъдата и въззивното решение са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348, ал.1, т.1-3 от НПК. На първо място се сочи, че при постановяване на съдебните актове е допуснато нарушение на закона, тъй като не е доказан субективния елемент на престъпленията. Твърди, че от доказателствата по делото не се установява подс. П. да е знаел, че е употребил наркотични вещества и се е качил умишлено да управлява автомобила. При извършването на проверката подсъдимият не е проявявал видими признаци за употребени наркотични вещества, видно от показанията на разпитаните свидетели, а експертите по съдебно психиатричната експертиза по делото са заявили, че не са установили обективни или субективни данни за зависимост на П. от наркотични вещества към инкриминирания период, както и

абстинентни прояви. По отношение на престъплението по чл.339, ал.1 от НК се твърди недоказаност на субективната страна на деянието. Процесните боеприпаси са били заключени в касата на подсъдимия и по този начин са били обезопасени и правилно съхранявани, като е имал намерение на следващия ден да ги предаде на компетентните органи. Навежда довод, че същият е притежавал разрешително за боравене както с късо бойно оръжие, така и с ловно оръжие. Сочи, че за конкретното деяние може да намери приложение чл.9, ал.2 от НК, тъй като се касае за малозначително деяние, предвид липсата на трайно и продължително държане на боеприпасите. Твърди се и съществено нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 от НПК, довело до ограничаване правото на защита на подсъдимия, поради отказ на съдебните инстанции да уважат направеното искане на защитата за назначаване на контролна химико - токсикологична експертиза, тъй като предходните експертизи са били необосновани, необективни и противоречиви, поради разминаване на експертните заключения относно установените вещества и тяхното количество. На трето място се прави оплакване за явна несправедливост на наложените наказания, поради завишения им размер. Претендира се приложение на чл.55, ал.1, т.1 от НК и определяне на наказанията под минимално предвидения размер за всяко престъпление, поради наличие само на смекчаващи отговорността обстоятелства. Моли съда да възобнови наказателното производство, като отмени присъдата на РС - Бургас, както и решението на БОС, да признае подс. П. за невинен и го оправдае по повдигнатите му обвинения за извършени престъпления по чл.343б, ал.3 от НК и по чл.339, ал.1 от НК, алтернативно да върне делото за ново разглеждане от друг състав на първата инстанция със задължителни указания за отстраняване на съществените процесуални нарушения. Като втора алтернатива се претендира изменение на съдебните актове и намаляване на наложените наказания лишаване от свобода.

В съдебно заседание прокурорът представя докладна записка, от която е видно, че след извършено запитване в Химикотоксикологична лаборатория при ВМА - София е установено, че кръвната проба на П. е унищожена на 01.03.2023г. след изтичане на едногодишния срок от извършване на повторната експертиза от 01.03.2022г.

Защитникът на осъдения заявява, че поддържа искането за възобновяване на наказателното производство по съображенията изложени в

него. Излага аргументи, че както присъдата, така и решението на въззивната инстанция са постановени при нарушение на закона, като категорично счита, че по отношение на първото деяние не е доказан субективният елемент от състава на престъплението, а по отношение на второто деяние по чл. 339, ал. 1 от НК, макар да покрива признаците на чл. 339 от НК, в случая може да намери приложението чл. 9, ал. 2 от НК, т.е. че деянието е малозначително. На второ място сочи, че е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НК, като е нарушено правото на защита на П., тъй като както първата инстанция, така и въззивният съд не са допуснали изготвянето на така наречената контролна експертиза, въпреки фрапиращите разминавания между първата и втората химикотоксикологични експертизи, още повече, че вещите лица изготвили повторната експертиза заявяват, че са запознати с резултатите от първата, което води до опорочаване на принципа за безпристрастност. Навежда довод за фрапиращо разминаване между стойностите на откритите в кръвните проби метамфетамин и съответно амфетамин. Защитата твърди, че относно причината за това разминаване вещите лица са подхождали несериозно, като посочват, че това се получило от замразяването и размразяването на кръвната проба неколkokратно. Счита, че ако е имало наличие на такива вещества, категорично пробите при едно и също изследване следва да бъдат в едни и същи стойности. Заявява, че тези обстоятелства са дали основание за допускане и назначаване на контролна химикотоксикологична експертиза, но тъй като такава не е допусната от двата съдебни състава, това е нарушило правото на защита на подсъдимия. На трето място счита, че наложените наказания е трябвало да се определят при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, но и двата съдебни състава са наложили наказанията при условията на чл. 54 от НК в завишени стойности, въпреки наличието единствено и само на многобройни и единствено смекчаващи вината обстоятелства. Прави искане за възобновяване на наказателното производство, при посочените в искането няколко алтернативи - оправдаване изцяло на подс. Г. Ж. П., съответно отмяна на ревизираните съдебни актове и връщане делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, като трета алтернатива намаляване на наказанията при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК.

Искателят П. заявява, че поддържа казаното от защитника си. Не може да си обясни, какво се е случило, тъй като никога не е употребявал

наркотици. Заявява, че е активен спортист и никога не е имало съмнение в службата му за подобно нещо.

Представителят на Апелативна прокуратура - Бургас заявява, че искането е частично основателно, поради което претендира възобновяване на наказателното производство по делото в два аспекта. На първо място, по отношение на обвинението по чл. 343б, ал. 3 от НК, счита, че се налага П. да бъде частично оправдан относно управлението на МПС след употреба на амфетамин, тъй като видно от заключенията на първоначалната и в повторната съдебно-токсикологични експертизи се приема, че след изследването на кръвната проба на П. е установена и доказана употребата единствено на метамфетамини, а съдържането на амфетамина е съпътстващо метамфетаминно вещество или негов метаболитен продукт. Сочи, че и двете експертизи са категорични, че е доказана само употребата на метамфетамин. Същевременно счита, че това частично оправдаване променя съществено степента на обществена опасност на конкретното деяние, поради което наказанието следва да се промени. Относно доказаността на това обвинение подкрепя мотивите на първоинстанционния съд, защото употребата на наркотични вещества е потвърдена от две експертизи, а вещите лица обективно обясняват, на какво се дължи известната разлика в количествения анализ на двете експертни заключения. По отношение на обвинението по чл. 339, ал. 1 от НК, категорично счита, че следва да бъде приложен чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, тъй като са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства - чисто съдебно минало на дееца, много добри характеристични данни, включително многократно е награждаван в работата като пожарникар, в подсл. П. не са намерени огнестрелни оръжия и взривни вещества, а само 46 броя патрони, които няма право да притежава, при това малокалибрени със сравнително по-ниска поразяваща способност. Същият притежава издадено разрешително за пистолет, ловно оръжие, и боеприпаси към тях. Намерените патрони той е съхранявал по правилен и безопасен начин, видно от показанията на свидетеля Д.. Не са оборени по несъмнен начин и твърденията, че държал патроните за кратко време. Няма данни и да ги е използвал за някакви неправомерни цели. В този аспект и съобразно конкретното деяние, прокурорът намира, че ако съдът приложи чл. 55 от НК, наказанието на П. следва да е не повече от една година. Същевременно намира, че не са налице основанията за чл. 9, ал. 2 от НК по отношение на

това престъпление, както претендира защитата, тъй като не може да се приеме, че липсва обществена опасност или тя е незначителна. Навежда довод, че П. е пожарникар, има разрешение, знае какъв е редът за притежаване на боеприпаси и че такива не следва да се съхраняват без разрешение. В останалите части моли да се потвърди присъдата. Като цяло, моли да се възобнови производството по делото, като частично се оправдае П. за това, че е управлявал МПС след употреба на амфетамин по отношение на чл. 343б, ал. 3 от НК, както и да се приложи чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК по отношение на чл. 339, ал. 1 от НК и се намали наложеното наказание.

В последната си дума искателят П. моли съда да уважи искането за възобновяване и да възобнови делото.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите в искането на осъдения П., съобрази устно изразените в съдебно заседание становища на представителя на апелативна прокуратура и защитника на осъденото лице и провери материалите по делото, установи следното:

Искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй като е направено от осъдено лице за престъпление от общ характер и в изискуемия от чл.421, ал.3 от НПК шестмесечен срок, поради липсата на законова възможност за касационно обжалване и има за предмет на претендираната проверка съдебен акт от категорията на визираните в чл.419, ал.1 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК - присъда, непроверена по касационен ред по жалба на подсъдимия, в чийто интерес се претендира отмяната.

Разгледано по същество, искането за възобновяване на наказателното дело е частично основателно.

С присъда № 163/09.11.2022 г. постановена по НОХД№ 2335/2022 г. Бургаският районен съд е признал подсъдимия П. за виновен в това, че е управлявал МПС на 23.08.21 г. в гр. Бургас след употреба на наркотични вещества - метамфетамин и амфетамин, за което на осн. чл.343б, ал.3 от НК и чл.54 НК му наложил наказание една година лишаване от свобода и глоба в размер на 500 лв., като на осн. чл.66, ал.1 от НК е отложил изпълнението на наказанието за изпитателен срок от три години. Със същата присъда съдът на осн. чл.343г от НК е лишил П. от право да управлява МПС за срок от 1 година и 2 месеца, като на осн. чл.59, ал.4 от НК е приспаднал времето, през което подс. П. е бил лишен от това право по административен ред считано от

24.08.21г.

Със същата присъда съдът е признал подс. П. за виновен в извършване на престъпление по чл.339, ал.1 от НК, затова че от 23.08.-24.08.2021г. в гр. Бургас, държал, като съхранявал в дома си боеприпаси за огнестрелни оръжия - 46 бр. патрони, тип флоберови, без да има за това надлежно разрешително, за което му наложил наказание две години лишаване от свобода, чието изпълнение отложил по реда на чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от четири години. На осн. чл.23, ал.1 от НК съдът е наложил едно общо най - тежко наказание измежду наложените, а именно –две години лишаване от свобода, чието изпълнение е отложил за изпитателен срок от четири години и на осн. чл.23, ал.2 от НК е присъединил към най- тежкото наказание наказанието лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 година и 2 месеца, с приспадане на осн. чл.59, ал.4 от НК времето през което подсъдимият е бил лишен от това право по административен ред считано от 24.08.2021г., а на осн. чл.23, ал.3 от НК е присъединил към най- тежкото общо наказание лишаване от свобода, наказанието глоба в размер на 500 лв. Съдът се е произнесъл по направените по делото разноси и е отнел в полза на държавата 46 бр. патрони, от които два унищожени при експертното изследване.

Присъдата е обжалвана от подс.П. пред Бургаския окръжен съд, който с Решение №157/30.05.2023г. постановено по ВНОХД№1531/22 г. я изменил в частта относно определения изпитателен срок за престъплението по чл.339, ал.1 от НК и на определеното общо наказание, като е намалил същия от четири на три години. Потвърдил е присъдата в останалата ѝ част.

В искането на подсъдимия и неговия защитник се навеждат основания за възобновяване на наказателното производство по чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т. 1 – т.3 от НПК. По отношение на престъплението по чл.343б, ал.3 от НК, искането основаващо се на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила изразяващи се в недопускане на контролна химико токсикологична експертиза довело до ограничаване правото на защита на подсъдимия, не се подкрепя от данните по делото, поради което съдът не е постановил незаконосъобразен съдебен акт. Искането в тази част е неоснователно, тъй като решаващият съд не е допуснал визираните съществени процесуални нарушения.

На досъдебното производство е била назначена и извършена химико токсикологична експертиза №М-8395/27.10.2021г. на ВМА - София, от заключението на която се установява, че в предоставената от подсъдимия кръвна проба за анализ се съдържат наркотични вещества – амфетамин в концентрация 33ng/ml в границите на нормален прием и метамфетамин в концентрация 272 ng/ml надхвърлящ максималната граница за нормален прием, която била по - малко от 100 ng/ml. В съдебно заседание експертите са пояснили, че процентното съотношение между амфетамин и метамфетамин дава основание да се заключи с голяма вероятност, че е употребен вероятно само метамфетамин, тъй като амфетаминът може да бъде метаболитен продукт и да се получи в организма при метаболизма на метамфетамина или да е наличен в употребения продукт като примес и да се получи при синтез на метамфетамин.

На досъдебното производство е била допусната и изготвена химико токсикологична експертиза, като експертите дават заключение, че посочените от подсъдимия приемани от него вещества ефедрин, кленбутерол, метан/метандиенон/ и йохимбин се различават от амфетамина и метамфетамина и по никакъв начин не могат да се метаболизират или доведат до образуване на наркотични вещества в човешкия организъм, поради което не може редовната им употреба да отчете положителна проба за амфетамин и метамфетамин.

По искане на подсъдимия е била назначена и извършена повторна химико токсикологична експертиза, от заключението на която се установява, че в предоставената за анализ кръв на подсъдимия се съдържа амфетамин 22 ng/ml и метамфетамин 210 ng/ml.

На досъдебното производство е била допусната и изготвена съдебно психиатрична - психологична експертиза, от заключението на която се установява, че не са налице обективни или субективни данни за наличието на зависимост у подсъдимия от наркотични вещества към инкриминирания период и към момента на изследването.

Анализът на експертните заключения и пояснителните становища на вещите лица в съдебно заседание установяват по категоричен начин, че съотношението между амфетамин и метамфетамин обосновава извод, че в случая е употребен само метамфетамин, като не са налице категорични доказателства за употреба на амфетамин, който макар да е наличен в кръвта

на подсъдимия, предвид ниската му концентрация и съотношението с матамфетамина, вероятно е получен в организма при метаболизма на метамфетамин или е наличен в употребения продукт като примес и да се е получил при синтез на метамфетамин.

По отношение на различните стойности на наркотичните вещества установени при двете експертизи и намаляването на концентрацията им, вещите лица и по двете експертни заключения са дали обяснение в съдебно заседание, че ако двете проби са изследвани по различно време, е възможно да се получат разлики в концентрацията на наркотичните вещества, като намаляването на концентрацията на наркотичните вещества се дължи на последователно размразяване и замразяване на кръвната проба, тъй като пробата губи своята хомогенност и е възможно да се образуват микросъсиреци в нея. Обясняват, че промяната е само в степен на намаляване на концентрацията, но веществата не могат да изчезнат или да се превърнат от едно в друго. По отношение направеното искане на защитата пред въззивната инстанция за назначаване на контролна химико токсикологична експертиза, предвид разликите в концентрацията на наркотичните вещества в двете експертни изследвания, съдът основателно е отхвърлил това искане приемайки, че независимо от констатираните разлики, наркотичните вещества са установени по категоричен начин в кръвта на подсъдимия. Настоящата инстанция намира, че този отказ на съда да назначи контролна химико токсикологична експертиза не е довел до съществено нарушение на процесуалните правила и до ограничение правото на защита на подсъдимия. Експертите по двете експертизи са дали обяснение и категоричен отговор относно причините за тези разлики, които са незначителни. Настоящата инстанция анализирайки тези пояснения на вещите лица по двете експертизи намира, че този отказ на въззивния съд да назначи исканата контролна експертиза не е довел до съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 от НПК, поради което не е налице това основание за възобновяване на наказателното дело и връщане на същото във въззивната инстанция за извършване на поисканата експертиза. Наред с това видно от представената от прокурора докладна записка за направено запитване в химикотоксикологичната лаборатория към ВМА – София се установява, че кръвната проба на П. е била унищожена на 01.03.2023г.- една година след извършването на повторната експертиза, поради което възобновяването на

делото и връщането му на въззивната инстанция за назначаване на контролна експертиза е безпредметно.

По отношение на оплакването за нарушение на материалния закон по смисъла на чл.422, ал.1, т.5, вр.чл.348, ал.1, т.1 от НПК настоящата инстанция намира, че такова нарушение е допуснато от двете инстанции. Последните са обсъдили заключенията на двете експертизи, констатирали са, че е установена и доказана употребата единствено на метамфетамин, а наличието на амфетамин в кръвта на подсъдимия не се дължи на самостоятелната му употреба, а е резултат на метаболизма на метамфетамина, но въпреки това не са оправдали частично подсъдимия за управление на МПС след употреба на амфетамин, като по този начин са допуснали нарушение на материалния закон. Ето защо е налице основание за възобновяване на наказателното дело на осн.чл.348, ал.1, т.1 от НПК, като въззивното решение следва да се измени, съответно и присъдата, като подсъдимият П. бъде признат за невинен и частично оправдан за управление на МПС след употреба на амфетамин.

Независимо от горното обвинението по чл.343б, ал.3 от НК е доказано, тъй като и двете експертни заключения установяват по категоричен начин употребата на наркотични вещества, като експертите обективно са обяснили, на какво се дължи известната разлика в тяхната концентрация по двете екскретни заключения. Частичното оправдаване на подсъдимия за управление на МПС след употреба на амфетамин намалява съществено степента на обществена опасност на деянието, което обстоятелство следва да се отчете при определяне на наказанието за това престъпление.

По отношение оплакването за явна несправедливост на наложените наказания настоящата инстанция намира за основателно искането по чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.3 от НПК, тъй като при индивидуализацията на наказанията съдът не е съобразил обстоятелството, че са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства и е проявил явна несправедливост.

Основателно е искането за определяне на наказанията при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК, тъй като изследвайки обществената опасност на личността на дееца съдът намира, че тя е ниска. Подсъдимият П. не е осъждан, има много добри характеристични данни, трудово ангажиран, включително многократно е награждаван в работа като пожарникар. По отношение на престъплението по чл.339, ал.1 от НК следва да се отбележи, че

у П. не са намерени огнестрелни оръжия и взривни вещества, а само 46 бр. патрони, които няма право да притежава, при това малокалибрени със сравнително по - ниска поразяваща способност. Той притежава издадено разрешително за пистолет, ловно оръжие и боеприпаси към тях. Намерените патрони е съхранявал по правилен и безопасен начин, видно от показанията на св. Д.. Не са оборени по несъмнен начин и твърденията, че държал патроните за кратко време. Не са налице данни и да ги е използвал за някакви неправомерни цели. Изброените смекчаващи обстоятелства и липсата на отегчаващи такива, дават основание да се приложи чл.55, ал.1, т.1 от НК при определяне на наказанията и за двете престъпления.

По делото не са налице основания за приложение на чл.9, ал.2 от НК по отношение на престъплението по чл.339, ал.1 от НК, както претендира защитата, тъй като не може да се приеме, че липсва обществена опасност или тя е незначителна, предвид характера и тежестта на престъплението и обществените отношения, които засяга. Подсъдимият е пожарникар, има надлежно разрешително за носене на огнестрелно оръжие, знае какъв е редът за притежаване на боеприпаси, както и че такива не следва да се съхраняват без разрешение.

Предвид изложеното съдът, макар да е извършил задълбочена преценка на обстоятелствата по делото от значение за индивидуализацията на наказанието, неправилно не е приложил разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК. Като е определил наказанията при условията на чл.54 от НК съдът е постановил явно несправедлива присъда.

Настоящата инстанция подложи на задълбочен анализ наличните смекчаващи отговорността обстоятелства по делото, отчитайки многобройния им характер, поради което намира, че следва да намали размера на наложените наказания лишаване от свобода за двете престъпления при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК.

Ето защо наказанието за престъплението по чл.343б, ал.3 от НК следва да се намали от една година на осем месеца лишаване от свобода. Съдът намира, че не следва да се приложи разпоредбата на чл.55, ал.3 от НК относно наказанието глоба, тъй като това ще бъде проява на прекомерна снизходителност. Ето защо в тази част присъдата следва да се потвърди.

По отношение на кумулативно предвиденото наказание лишаване от

правоуправление на МПС по чл.343г от НК, съдът не е съобразил наличните многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства и липсата на данни за други нарушения на ЗДвП от страна на дееца, поради което определеното наказание в размер на една година и два месеца лишаване от правоуправление е завишено и явно несправедливо. Ето защо същото следва да бъде намалено на десет месеца. Определянето на по - ниско по размер наказание по чл.343г от НК ще бъде адекватно на степента на обществена опасност на деянието и личността на подсъдимия П., и съобразено с целите на чл.36 от НК.

Прилагайки разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК съдът намира, че наказанието за престъплението по чл.339, ал.1 от НК следва да се намали от две години лишаване от свобода на десет месеца лишаване от свобода.

Следва да се измени и размерът на общо определеното най - тежко наказание лишаване от свобода по чл.23, ал.1 от НК като се намали от две години лишаване от свобода на 10 месеца лишаване от свобода, като на осн. чл.23, ал.2 от НК към определеното общо най - тежко наказание лишаване от свобода в размер на 10 месеца следва да се присъедини и наказанието по чл.343г от НК – лишаване от право да управлява МПС в размер на 10 месеца.

Правилно е приложен и института на условното осъждане, като въззивният съд справедливо е намалил изпитателния срок от четири на три години, поради което присъдата в тази ѝ част следва да бъде потвърдена.

С оглед на гореизложеното Апелативният съд намира, че искането за възобновяване на наказателното дело е частично основателно по чл.348, ал.1, т.1 и т.3 от НПК досежно приложението на материалния закон и частичното оправдаване на осъдения П. по чл.343б, ал.3 от НК по отношение управлението на МПС след употреба на амфетамин и размера на наложените наказания, които на осн. чл.55, ал.1, т.1 от НК следва да се намалят в посочения по - горе смисъл. В останалата ѝ част присъдата следва да бъде потвърдена.

В останалата част искането за възобновяване на наказателното дело по чл.348, ал.1, т.2 е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното съдът,

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА наказателното производство по ВНОХД№ 1531/22г. по описа на Бургаския окръжен съд.

ИЗМЕНЯВА Решение №157/30.05.2023г. постановено по ВНОХД №1531/2022г. на Бургаския окръжен съд, като изменява Присъда №163/09.11.2022г. постановена по НОХД№2335/2022г. на Бургаския районен съд и признава Г. Ж. П. за невинен и го оправдава частично по обвинението по чл.343б, ал.3 от НК за това, че е управлявал МПС след употреба на наркотично вещество „амфетамин“.

НАМАЛЯВА на осн.чл.55, ал.1, т.1 от НК наложеното наказание за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК от една година на осем месеца лишаване от свобода, както и наказанието по чл.343г от НК от една година и два месеца на десет месеца лишаване от право да управлява МПС.

НАМАЛЯВА на осн. чл.55, ал.1, т.1 от НК наложеното наказание за извършено престъпление по чл.339, ал.1 от НК от две години на десет месеца лишаване от свобода.

НАМАЛЯВА размера на общото най - тежко наказание на осн. чл.23, ал.1 от НК от две години на десет месеца лишаване от свобода и на осн. чл.23, ал.2 от НК присъединява наказанието лишаване от правоуправление на МПС за срок от десет месеца.

ПОТВЪРЖДАВА въззивното решение в останалата му част.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____